

Prima instanță: V. Ciumac.
Instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, A. Gavrilița.

dosarul nr. 3ra-158/17

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Anatolie Harcenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Harcenco împotriva Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Anatolie Harcenco, Vasile Anton și a fost menținută hotărârea judecătorei Râșcani municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015 și hotărârea suplimentară a judecătorei Râșcani municipiul Chișinău din 27 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 11 august 2015, reclamantul Anatolie Harcenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin scrisoarea nr. 02/769 din 06 aprilie 2015, a fost informat de către Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova, despre faptul că în privința sa a fost inițiat controlul cu privire la eventuala încălcare a regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății pentru perioada anului 2013.

Menționează reclamantul că, a omis din simplă eroare indicarea datelor inexacte sau incomplete în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru

anul 2013, dar în cuprinsul declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014, toate omisiunile au fost înlăturate.

Afirmă reclamantul că, la 11 iunie 2015 prin actul de constatare al Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova nr. 02/214, s-a dispus constatarea încălcării regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății pentru anul 2013 de către Anatolie Harcenco, șef al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, pe motivul nedeclarării intenționate a bunurilor deținute în proprietate de către declarant și includerii datelor eronate în declarație; sesizarea Procuraturii Generale în vederea examinării prin prisma prevederilor art. 352¹ CP al RM, faptul indicării în declarația cu privire la venituri și proprietăți a datelor inexacte sau incomplete de către Anatolie Harcenco, precum și informarea acestuia.

Precizează reclamantul că, actul de constatare al Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova nr. 02/214 din 11 iunie 2015 este ilegal și neîntemeiat.

Cere reclamantul, Anatolie Harcenco, anularea actului de constatare al Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova nr.02/214 din 11 iunie 2015.

Prin hotărârea judecătoreiei Râșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă.

Prin hotărârea suplimentară a judecătoreiei Râșcani mun. Chișinău din 27 mai 2016, reclamantul Anatolie Harcenco a fost repus în termenul de contestare a actului administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Anatolie Harcenco, Vasile Anton și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Râșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 și hotărârea suplimentară a judecătoreiei Râșcani mun. Chișinău din 27 mai 2016.

La 09 decembrie 2016, recurentul Anatolie Harcenco, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Anatolie Harcenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Anatolie Harcenco, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul recurentului Anatolie Harcenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Galina Stratulat

Dumitru Mardari